791/08

Den 17. marts 2008 blev i sag nr. 72.348:

xxxxx xxx xxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren kom den 2/6 2006, klokken 6.50 om morgenen, til skade i et færdselsuheld. Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der ikke foreligger et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, da det på baggrund af oplysningerne i den foreliggende politirapport er selskabets opfattelse, at klageren under kørslen faldt i søvn eller fik et ildebefindende.

Klageren har i klageskemaet anført, at da han ikke husker ulykken, finder han ikke, at selskabet kan påstå, at han er faldet i søvn under kørslen.

Selskabet har ved skrivelse af 15/10 2007 til nævnet fastholdt sin afgørelse og anfører:

> "Kunden har til politirapporten oplyst, at han på uheldstidspunktet er på vej hjem fra sin første nattevagt som mekaniker. Dette fremgår også af journaloplysningerne fra R. Centralsygehus.
>
> Modparten i færdsuheldet har til politirapporten oplyst, at kunden langsomt trak over i modsatte bane for til sidst pludselig at køre helt over og direkte ind i modparten. Der er ikke konstateret nogen bremsespor.
>
> Der er ikke meget i den beskrivelse af hændelsesforløbet, der tyder på, at der blot er tale om uopmærksomhed fra vores kundes side. Hvis man ser på de skitser, politiet har lavet

over uheldet på baggrund af de afgivne forklaringer, ses det, at kunden allerede da han rammer modparten, er så langt ovre i modsatte vejbane, at han formentlig blot var fortsat med at køre af vejen, hvis han ikke havde ramt modparten.

Kunden har til politirapporten oplyst, at han ingen erindring har om, hvad der er gået forud for skadens indtræden. Han kan derfor ikke afvise, at har ikke er faldet i søvn eller har fået et ildebefindende.

I forbindelse med akut indlæggelse har kunden angiveligt oplyst, at han muligvis er faldet i søvn forud for hans påkørsel af modparten. Det fremgår således flere steder i journaloplysningerne.

Vi har ligeledes noteret os, at kunden er på vej hjem fra sin første vagt på natarbejde som mekaniker. Sammenholder vi dette med sagens øvrige oplysninger, ser vi ingen andre realistiske årsager til skadens opståen, end at kunden er faldet i søvn eller har fået et ildebefindende.

Da dette ikke anses for et ulykkestilfælde, således som det er defineret i forsikringsbetingelserne, fastholder vi vores afslag på anerkendelse af skaden som dækningsberettiget.

Konklusion
Således som sagen er belyst, ser vi ingen anden mulighed end, at kunden er faldet i søvn eller har fået et ildebefindende. Derfor fastholder vi, at der ikke er tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde."

Klageren har ved skrivelse af 6/11 2007 til nævnet hertil bemærket:

"I forbindelse med Alm. Brands udtalelser vil jeg blot komme med en afsluttende bemærkning.

I tidligere breve fra Alm. Brand har de ikke nævnt at min ulykke kunne skyldes et ildebefindende. Og jeg syntes derfor det er meget mærkeligt, at dette netop nu kommenteres. Ifølge mine betingelser for ulykkesforsikring skulle jeg netop være dækket hvis min ulykke skyldes et ildebefindende, som ikke skyldes sygdom (se bilag … Hoveddækning stykke 12.1. i tidligere indsendt materiale).

Lad os antage at ulykken er sket under disse betingelser, som de nævner i Alm. Brands begrundelser, ser jeg ingen anden løsning end, at Alm. Brand må vedkende den fejl de har begået og udbetale de behandlingsudgifter som først lovet.

Jeg vil derudover gerne pointere, at jeg ALDRIG har udtalt mig om hvad der er sket inden ulykkestidspunktet, af den simple grund at, jeg ikke aner det, og ikke husker hændelsen. Jeg ønsker derfor en forklaring på denne oplysning."

I skrivelse af 30/11 2007 til nævnet har selskabet hertil fremført:

"Vi skal fastholde, at det af journaloplysningerne fra flere forskellige afdelinger fremgår, at kunden angiveligt er faldet i søvn for ud for uheldet. Vi må jo så gå ud fra, at emnet har været oppe og vende og at det ikke blot er noget de forskellige afdelinger har grebet ud af den blå luft.

Ildebefindende
Som nævnt tidligere, så fastholder kunden, at han ikke har nogen erindring om skadens opståen. Det kan derfor heller ikke udelukkes, at han har fået et ildebefindende som følge af sygdom.

De foreliggende oplysninger i sagen tyder med overvejende sandsynlighed på, at kunden er faldet i søvn på vej hjem fra sin første nattevagt."

Af afhøringsrapport af klageren optaget af politiet 2/6 2006 fremgår bl.a.:

"Afhørte var alene i køretøjet og var på vej hjem til sin bopæl i H., efter at han havde været på natarbejde som mekaniker i R. Det var afhørtes første nattevagt, men han følte sig ikke søvnig eller for træt til at køre.

Adspurgt forklarede afhørte videre, at han ikke havde travlt med at komme hjem, hvorfor hastigheden var ca. 80 km/t.

Det næste afhørte husker er, at han kom til sig selv, mens han fortsat sad bag rattet, men med fronten holdende næsten inde i en lade. Han konstaterede, at der var store skader på køretøjet.

Afhørte kunne selv kravle ud med hjælp fra et vidne, som bad ham lægge sig på jorden til ambulancens ankomst til stedet.

Afhørte skal forblive til observation et par dage, og på nuværende tidspunkt havde han brækket brystbenet, men smerterne i den ene ankel var endnu ikke blevet undersøgt.

Forespurgt forklarede afhørte videre, at han ikke kunne huske selve uheldet, hvorfor han ikke kunne forklare, hvorledes det kunne ske. Afhørte husker ikke, at han kolliderede med modparten, og ej heller sekunderne lige inden.

Afhørte registrerede ikke selve påkørslen eller det følgende brag.

Afhørte blev afslutningsvis foreholdt resultatet af afhøringen af part 2, og særligt at han jf part 2 var kørt over i modsatte vejbane. Dette fik ikke afhørte til at ændre eller tilføje noget i sin forklaring, idet han fortsat ikke kunne huske omstændighederne vedr. selve uheldet."

Klageren har modtaget et bødeforlæg på 500 kr. Forseelsen er beskrevet som "manglende agtpågivenhed" der førte til, at han mistede herredømmet over køretøjet.

I afhøringsrapport af modparten i færdselsuheldet optaget af politiet den 2/6 2007 hedder det bl.a.:

"Han forklarede, at han kørte ad R…vej mod R. med en hastighed af ca. 80 km/t. Han var på vej på sit arbejde i V. På et tidspunkt bemærkede han en mørk modkørende bil, som langsomt kørte over mod afhørtes vognbane. Afhørte kunne ikke se føreren af bilen, men trak til højre og ud i rabatten, for at undgå en påkørsel. Pludselig kørte den modkørende bil helt over i afhørtes vognbane, hvorved de påkørte hinanden. Afhørtes bil blev derved skub-

bet ned i en grøft i rabatten. Han bemærkede, at han ikke var kommet til skade. Han kunne ikke fastslå den modkørendes hastighed men, at hastigheden var meget normal."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**Forsikringen dækker**
Hoveddækning
12. Ulykkestilfælde
12.1. Ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig udefrakommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge.
…
Ovennævnte definition på et ulykkestilfælde er lempet på følgende område:
…
Endvidere dækker forsikringen følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsagen er besvimelse eller ildebefindende, som ikke skyldes sygdom."

Nævnet udtaler:

Hændelsen er objektivt et ulykkestilfælde og derfor som udgangspunkt dækningsberettigende. Det er selskabets bevisbyrde, at hændelsen desuagtet ikke giver ret til forsikringsdækning, fordi den enten skyldes, at klageren er faldet i søvn, eller at klageren har fået et ildebefindende, der skyldes sygdom. Selskabet har efter nævnets opfattelse ikke løftet denne bevisbyrde, og nævnet finder derfor, at ulykkestilfældet er erstatningsberettigende.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren den 2/6 2006 har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde, hvorfor selskabet skal genoptage sagsbehandlingen med henblik på at opgøre skaden, og udbetale klageren den erstatning, der tilkommer ham, med renter efter forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann